

Китоби Дониёл — яксаду наваду чорум

Акси садои Маккабиён: Ғалабаи Трамп ва роҳи нубувватӣ ба сӯи ҳайкали ваҳшӣ

Jeff Pippenger
2024-04-24

Хатте, ки онро Маккабиён намояндагӣ мекарданд (бо шинохтани протестантизми муртад дар Иёлотӣ Муттаҳида), шӯриши худро бар зидди дини ҷонӣ дар Мӯдеин, дар соли 167 то милод, оғоз намуданд. Маккабиён дар он ҷо бар кӯшишҳои Антиох Эпифанес, ки мехост дини ҷониро бар ҷаҳидиён таҳмил кунад, ғолиб омаданд ва ҳамчунин пешвои ҷаҳидиёнро, ки бо Антиох ҳамкорӣ мекард, ба қатл расониданд. Пас, Байден дар интиҳоботи соли 2024 ба воситаи блоки овоздиҳандагоне, ки бо номи «Рости мазҳабӣ» маъруф аст, шикаст меҳӯрад. Ин таърих пирӯзии интиҳоботи соли 2024-ро чунин тавсиф мекунад: протестантизми муртад на танҳо бар ҷумҳуриҳои глобалисте, ки RINO номида мешаванд, балки ҳамчунин бар кӯшишҳои демократҳои атеист, ки мехоҳанд дини «воукизм»-ро бар миллат таҳмил кунанд, ғолиб меояд.

Ҷанги рӯҳонии дохилӣ, ки бо хати Маккабиён ифода шудааст, дар соли 2015 оғоз ёфт, вақте ки президенти сарватманд қудратҳои аждаҳои глобализмро ба ҳаракат овард, ва қори аждаҳо дар куштани ду шохид мурӯфияҳои Пелосиро дар бораи 6 январи соли 2021 дар бар мегирифт. Модеин ва шӯриши Маккабиён пирӯзии ояндаи протестантизми муртадро дар 5 ноябри соли 2024 муайян мекунад. Маросими савгандёдкунии 20 январи соли 2025 бо соли 164 то милод намунасозӣ шуда буд, ки бозбаҳшидани маъбади дуҷумро ифода мекард, ва маҳз дар ҳамон сол (164 то милод) Антиох Эпифан вафот кард. Антиох ҳизби демократ ва шарикони глобалистии онҳоро, ки худро ҷумҳуриҳои меноманд, ифода мекунад, ҳарчанд онҳо аз ҷумҳуриҳои MAGA бештар нестанд, ҷунон ки духтар писар бошад.

Муборизаи сиёсӣ, ки дар оятҳои сенздаҳум то понздаҳум тасвир шудааст ва бо Ҷанги Паниум ба анҷом мерасад, ба таври мувоҷиҳ бо муборизаи динӣ дар он таърих миёни воқеизм ва протестантизми муртад ҷараён меёбад. Пас аз маросими савгандёдкунии Трамп дар соли 2025, ки бо таҷдиди тақдиси маъбади дуҷум дар соли 164 то милод рамзгузорӣ шудааст, ӯ баъдан ташаккули воқеии ҳайкали ҳайвонро оғоз хоҳад кард, бо он ки қалисои протестантии муртадро бо ҳукумати ҷумҳуриҳои муртади худ ба ҳам меоварад; ин бо иттиҳоди Рум ва Маккабиён аз соли 161 то милод то соли 158 то милод рамзгузорӣ шудааст. Трамп қалисо ва давлатро дар як иттиҳод ба ҳам хоҳад овард, ки дар он унсури динӣ дар ихтиёр ва назорат қарор дорад. Дар таърихи нубувватӣ, ки дар он ҳайвони заминӣ ҳайкали ҳайвони католикиро шакл медиҳад, шохӣ ҷумҳуриҳои муртад ва шохӣ протестантии муртад қосаи замони имтиҳонии худро дар қониби нодурусти масъалаи ҳаёти ҷовидонӣ пур хоҳанд кард.

Аз маросими савгандёдкунӣ, ки бо поксозии дуҷуми маъбад дар соли 164 то милод намояндагӣ шудааст, қори ташаккул додани сурати ваҳшӣ оғоз меёбад, ҷунон ки онро иттиҳоди ҷаҳидиён ва Рум аз соли 161 то милод то 158 то милод намояндагӣ мекунад. Трамп

5 ноябри соли 2024 (167 то милод) дубора интихоб хоҳад шуд ва дар маросими савгандёдкунии худ (164 то милод) ӯ президенти ҳаштум аз замони охир, аз соли 1989, хоҳад гашт. Бо ин амал ӯ ҳаштум хоҳад шуд, яъне аз ҷумлаи он ҳафт, ва ба ваҳшии папавӣ монандӣ хоҳад кард, ки ҳангоми шифо ёфтани захми марговараш дар қонуни якшанбе ба салтанати ҳаштуми нубуввати Китоби Муқаддас табдил меёбад. Маросими савгандёдкунии ӯро таҷдиди бахшидани маъбади дуҷум аз ҷониби Маккабиён дар соли 164 то милод намояндагӣ мекард. Шӯриши Маккабиён се сол пештар дар шаҳри Мӯдаъин оғоз ёфт, ки маънояш «этироз» аст ва пирӯзии интихоботии ӯро дар 5 ноябри соли 2024 нишон медиҳад.

Соли 164 пеш аз милод бахшидани дуҷуми маъбади дуҷум ба амал омад, ва ҳамин тавр савгандёдкунии дуҷуми Трамп дар 20 январи соли 2025 ба таври рамзӣ пешнамоӣ мекунад. Дар он лаҳза ӯ расман президенти ҳаштум мегардад, ки аз ҷумлаи он ҳафт президентест, ки пеш аз ӯ буданд. Соли 164 пеш аз милод дар дини яҳудӣ ба нишони бахшидани дуҷуми маъбади дуҷум ёд мешавад.

Маросими савгандёдкуни он ҷое аст, ки Трамп ҳаштумин мегардад, яъне аз он ҳафт аст, ва аз ҳамон лаҳза мӯҷизаҳои шайтонӣ ба вуқӯъ хоҳанд пайваст, ки қори шакл додани сурати ҳайвонро дастгирӣ мекунанд. Ҳашт рамзи сурати ҳайвони эҳёшуда аст, ва дар он нуқта шаклгирии сурат оғоз меёбад, ҷунонки соли 161 то милод онро ифода мекунад.

Ташаккули сурати ҳайвон нахуст дар Иёлоти Муттаҳида ба анҷом мерасад, ва сипас сурати ҳайвон бар тамоми ҷаҳон таҳмил карда мешавад. Дар оғози он ки Иёлоти Муттаҳида ҷаҳонро маҷбур месозад, то сурате барои ҳайвонро бипазирад, ки ҳам сухан хоҳад гуфт ва ҳам сабаб хоҳад шуд, ки ҳар қадаре ки сурати ҳайвонро сачда накунанд, ба қатл расонда шаванд, Иёлоти Муттаҳида тоза қонуни якшанbero қабул карда, иттиҳоди сегонаро ташкил карда хоҳад буд. Ҳангоми қонуни якшанбе, иттиҳоди сегона барқарор аст, ва вақти амалиёти шигифтангези Шайтон фаро расидааст, зеро Шайтон худро ба сурати Масеҳ вонамуд месозад ва мӯҷизот ба амал меоварад, то ҷаҳонро водор кунад, ки сурати ҷаҳонии ҳайвон ва ибодати якшанbero бипазирад. Дар он лаҳза Трамп роҳбари даҳ подшоҳ мегардад.

Ҳамин тавр, савгандёдкунии Трамп ҳамчун подшоҳи олий бар даҳ подшоҳ, ки дар иттиҳоди сегона назди қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда ба амал меояд, пешакӣ бо савгандёдкунии Трамп ҳамчун президенти ҳаштум, яъне аз миёни он ҳафт, дар 20 январи соли 2025 пешнамоиш ёфтааст. Дар қонуни якшанбе, ки ташаккули сурати ҳайвони ваҳширо дар Иёлоти Муттаҳида ба анҷом мерасонад, ҳайвони ваҳшии папавӣ низ ҳаштум мегардад, ки аз миёни он ҳафт аст. Пас, замони озмоиши сурати ҳайвони ваҳшӣ бо он оғоз меёбад, ки Трамп ҳаштуме мегардад, ки аз миёни он ҳафт аст, ва ҳангоме ки он давра ба анҷом мерасад, папавӣ низ ҳаштуме мегардад, ки аз миёни он ҳафт аст, зеро Алфа ва Омега анҷомро бо ибтидо нишон медиҳад.

Мӯҷизаҳои шайтонӣ аз маросими савгандёдкунии Трамп оғоз меёбанд, вақте ки давраи ташаккули сурати ҳайвон оғоз мешавад, ва он амали аҷоибан коргузори Шайтонро нишон медиҳад, ки дар поёни давраи ташаккули сурати ҳайвон дар Иёлоти Муттаҳида оғоз меёбад.

Савгандёдкунии Трамп огози он давраро нишон медиҳад, ва савгандёдкунии ӯ ҳамчун подшоҳи аввалини даҳ подшоҳи Созмони Милали Муттаҳид анҷоми он давраро нишон медиҳад. Дар савгандёдкуниҳои ибтидоӣ ва анҷомӣ, ки ҳар ду ташаккули сурати ҳайвонро оғоз мекунад, ин аввал дар Иёлоти Муттаҳида, ва сипас дар тамоми ҷаҳон аст.

Кори иттиҳод, ё наздикшавӣ бо Рум, ки аз соли 161 то 158 то милод рух дод, ин таърихро муайян месозад, ва он дар ояти шонздаҳум бо қонуни якшанбе ба анҷом мерасад. Кори ниҳони барқарор намудани ҳукумате, ки сурати низоми папавиро инъикос мекунад, ҳамчун ташаккули сурати ҳайвони ваҳшӣ оғоз меёбад ва аз ҷониби Трамп пеш бурда мешавад, зеро ӯ некиҳои сиёсиро, ки протестантҳои муртад дар пирӯзии сиёсии ӯ фароҳам оварданд, бозмегардонад.

Ин сохтори нубувватӣ бояд ба таърихи пинҳонии ояти чилум ҷой дода шавад. Таърихи пинҳонии ояти дуум то ояти сеюми Дониёл боби ёздаҳ низ бояд бар он сохтор ҷой дода шавад. Таърихи нубуввати ду шоҳиди Ваҳӣ боби ёздаҳ низ бояд бар он сохтор ҷой дода шавад. Бо ба ҳам овардани ин се хат дар таърихи пинҳонии ояти чилум, Шери қабилаи Яхудо он бахши нубуввати Дониёлро, ки то айёми охир муҳр шуда буд, аз муҳр мекушояд.

Оё дар шаҳр карнай навохта мешавад, ва мардум наҳаросанд? Оё дар шаҳре мусибате воқеъ мешавад, ва Худованд онро накарда бошад? Ба яқин, Худованд Худо ҳеҷ коре намекунад, магар ин ки сирри Худо ба бандагони Худ, анбиё, ошкор месозад. Шер наъра задааст — кист, ки натарсад? Худованд Худо сухан гуфтааст — кист, ки нубувват накунад? Дар қасрҳои Ашдод ва дар қасрҳои замини Миср эълон кунед, ва бигӯед: Бар кӯҳҳои Сомария ҷамъ шавед, ва ошӯбҳои бузургро дар миёни он ва мазлумонро дар миёни он бубинед. Омӯс 3:6–9.

Паёме, ки муҳраш кушода шудааст ва дар дохили таърихи ниҳонии ояти чихилуми Дониёл ёздаҳ тасвир мегардад, ҳамон паёми мӯҳркунанда аст; ва Омӯс суоли риторикиро матраҳ мекунад дар бораи он ки карнайе дар шаҳре навохта шавад ва шере ғуррос занад; ва Омӯс ҷавобро медиҳад, вақте ки мегӯяд, ки Худо ҳеҷ коре намекунад, магар ин ки аввал онро ба бандагони Худ — анбиё — ошкор намояд. Ў ҳамчунин дарбар мегирад, ки паёми карнай, ки барои ба вучуд овардани тарси илоҳӣ таъйин шудааст, бадиро низ дар шаҳр муайян хоҳад кард ва мебоист дар Ашдӯд, Миср ва Сомария эълон гардад, ки ин таркиби сегонаи Бобили муосирро ифода мекунад. Паёми карнаӣ мӯҳркунанда бояд пеш аз воқеаҳои, ки дар паёми мӯҳркунанда тасвир шудаанд, ба тамоми ҷаҳон мавъиза карда мешуд. Паёми карнай, ки ҳамон паёми мӯҳркунанда аст, имзои «Ҳақиқат»-ро дар бар дорад, зеро замони мӯҳр бар се дамидани карнаӣ войи сеюм бино ёфтааст.

Карнай аввал оғози муҳргузорию дар 11 сентябри соли 2001 нишон дод, ва охири он анҷоми муҳргузорию дар қонуни якшанбеи наздикоянда ифода мекунад, ҳангоме ки дар замони заминларзаи бузург воҳи сеюм ногаҳон фаро мерасад. Садои миёна дар 7 октябри соли 2023 ба вуқӯъ пайваست, вақте ки замини ҷалолманди қадимӣ аз ҳамлаи ногаҳонии Ислон, аз воҳи сеюм, зарба хӯрд; ҳамон гуна ки замини ҷалолманди муосир дар соли 2001 аз ҳамлаи ногаҳонии Ислон, аз воҳи сеюм, зарба дида буд, ва ҳамон гуна ки дар охири он се садо дар қонуни якшанбеи наздикоянда хоҳад буд. Ҳамлаи ногаҳонии миёна бар замини

чалолманди қадимӣ бар Исроили лафзӣ буд, ки рамзи исёне аст, ки Масеҳро ба салиб кашид.

Паёми карнаи Омӯс ба тамоми ҷаҳон паҳн карда хоҳад шуд, ва он кори интишори ин паём дар охири моҳи июли соли 2023 оғоз ёфт. Он гоҳ Шери сибти Яхудо наъра зад, ва кист, ки натарсад, ва кист, ки он қадар ҷасур бошад, ки инкор намояд, ки воқеаҳои вобаста ба замони мӯҳргузории саду чихилу чор ҳазор ҳоло дар саросари кураи замин ошкор карда мешаванд? Ин мақолаҳо акнун дар зиёда аз яксаду бист кишвар, ба зиёда аз шаст забон ҳастанд ва онҳоро метавон ё хонд, ё шунид.

Хушо ба ҳоли касе ки меҳонад, ва онҳое ки суханони ин нубувватро мешунаванд, ва он чиро ки дар он навишта шудааст, риоят мекунанд; зеро вақт наздик аст. Ваҳй 1:3.

Вақте ки оташе, ки аз қурбонгоҳ гирифта шуда, бо дуоҳо ва бухур омехта буд, ҳангоми бардошта шудани мӯҳри ҳафтум ва ниҳой бар замин афканда мешавад, овозҳо, раъдҳо, барқҳо ва заминларзаи бузург ба вучуд омад. Ин заминларзаи бузург дар натиҷаи он ба амал меояд, ки паёми Нидои Нимашаб мисли оташ бар муқаддасоне, ки дар боби нӯҳуми Ҳизқиёл нола ва фиғон мекунанд, фуру рехта мешавад, ҳамоно тавре ки оташ дар рӯзи Панतिकост нозил шуд. Он оташ рамзи паёме буд, ки баъд аз он ба ҳар миллат, қабила, забон ва қавм бурда шуд, ҳамоно тавре ки ин мақолаҳо ҳастанд. Он оташ рамзи қобиляти расонидани он паём ба забонҳои бисёр буд, ҳамоно тавре ки ин мақолаҳо ҳастанд. Ин мақолаҳо пешакӣ муайян месозанд, ки чӣ рӯй доданист, зеро Худованд ҳеҷ коре намекунад, магар он ки аввал амалҳои Худро ба воситаи Каломи нубуввати Худ ошкор намояд.

Эй осмонҳо, гӯш фаро диҳед, ва ман сухан хоҳам гуфт; ва ту, эй замин, каломҳои даҳони маро бишнав. Таълими ман мисли борон хоҳад ҷакид, сухани ман мисли шабнам хоҳад фуру рехт, мисли борони реза бар алафи нозук, ва мисли боронҳои саҳт бар сабза: зеро ки номи Худовандро эълон хоҳам кард; бузургиро ба Худои мо нисбат диҳед. Ё Кӯхпора аст, кори Ё комил аст; зеро ҳамаи роҳҳои Ё адолат аст; Худои ростӣ ва бе ҳеҷ ноинсофӣ, одил ва рост аст Ё. Онҳо худро фосид сохтаанд, доғи онҳо доғи фарзандони Ё нест; онҳо насли қачрафтор ва қачандешанд. Тақрори Шариат 32:1–5.

«Таълимоти» борони охир ҳоло аз ҷониби Худованд нашр мегардад, ва таълимотҳое ки паёми Нидои Нимашаб–Борони Охирро ташкил медиҳанд, бар «номи Худованд» асос ёфтаанд. Номи Ё «Ҳақиқат» аст; Ё Палмонӣ, Шуморагари Аҷоиб аст, ва Ё Забоншиноси Аҷоиб аст; Ё Алфа ва Омега аст; Ё Писари Худо ва Писари Одам аст; Ё Саркоҳин аст; Ё Шери сибти Яхудо аст; ва Ё Микоил фариштаи муқарраб аст. Ҳамаи ин номҳои Масеҳ қисми ҷудонашавандаи Ваҳйи Исои Масеҳ мебошанд, ки андаке пеш аз баста шудани муҳлати озмоиш кушода мешавад, ва онҳо қисми ҷудонашавандаи мақолаҳои мебошанд, ки аз охири моҳи июли соли 2023 дар саросари ҷаҳон нашр гардидаанд. «Ҳар кӣ гӯш дорад, бишнавад, ки Рӯҳ ба калисоҳо чӣ мегӯяд.»

Шери қабилаи Яхудо, ки Ёст Он касе, ки ғолиб омад ва ҳаққи боз кардани китоби бо ҳафт мӯҳр мӯҳршударо ба даст овард, ҳоло нидо мекунад, чунон ки дар 22 октябри соли 1844 нидо кард; кист, ки натарсад?

Ва бо овози баланд нидо кард, чунон ки шер гурриш мекунад; ва ҳангоме ки ӯ нидо кард, ҳафт раъд овозҳои худро баён намуданд. Ва ҳангоме ки ҳафт раъд овозҳои худро баён намуданд, ман мехостам бинависам; ва аз осмон овозе шунидам, ки ба ман мегуфт: «Он чизҳоро, ки ҳафт раъд баён намуданд, мӯҳр намо ва онҳоро нанавис». Ваҳй 10:3, 4.

Таърихи муқаддасе, ки бо таърихи ниҳонии Дониёл ёздаҳ, ояти чил, мутобиқат мекунад, таърихи миллериён аст, дар иҷрошавии масали даҳ бокираи Матто бисту панҷ, ҳафт раъди Ваҳй боби даҳ, Ҳабаққук боби ду, ва Ҳизқиёл боби дувоздаҳ, оятҳои бисту як то бисту ҳашт. Таърихи онҳо дар вақти интиҳо, дар соли 1798, оғоз ёфт, ки он бо вақти интиҳо дар соли 1989 мутобиқат мекунад. Дар Ваҳй боби даҳ, ҳафт раъд овозҳои худро баён карданд, аммо Юҳанно аз навиштани он чи ҳафт раъд баён карда буданд, боздошта шуд. Расули Худо Павлус дар осмони сеюм чизҳоро дид ва шунид, ки барои одамон навиштани онҳо ҷоиш набуд.

Ҳавворӣ Павлус ҳанӯз дар ибтидои таҷрибаи масеҳии худ имкониятҳои махсусе дошт, то иродаи Худоро дар бораи пайравони Исо биёмузад. Ӯ «ба осмони сеюм рабуда шуд», «ба бихишт даромад ва суҳанони баённопазиреро шунид, ки ба инсон ҷоиш нест онҳоро ба забон оварад». Худи ӯ эътироф мекард, ки «аз ҷониби Худованд» ба вай бисёр «рӯёҳо ва ваҳйҳо» дода шудаанд. Фаҳмиши ӯ аз усулҳои ҳақиқати Инҷил бо фаҳмиши «бузургтарин ҳаввориён» баробар буд. 2 Қўринтиён 12:2, 4, 1, 11. Ӯ дарки равшан ва комиле аз «пахноӣ, дарозӣ, умқи ва баландӣ»-и «муҳаббати Масеҳ, ки аз маърифат болотар аст» дошт. Эфсӯсиён 3:18, 19.» Аъмоли Ҳаввориён, 469.

Ҳамаи анбиё рӯзҳои охириро муайян мекунанд, ва он чиро ки Юҳанно ҳангоми он ки ҳафт раъд овозҳои худро «садо доданд», шунид, ба ӯ манъ карда шуд, ки онро бинависад. Он чиро ки Павлус ҳангоми дар осмони сеюм буданаш мушоҳида кард, барои инсон ҷоиш набуд, ки онро «ба забон оварад». Ҳақиқате ки бо ҳафт раъд ифода ёфта буд, бояд мӯҳр карда мешуд, то он даме ки Шери қабилаи Яҳудо ихтиёр кунад, ки он ҳақиқатро боз кунад.

Он қисман ба ҳоҳар Уайт кушода шуд, зеро ӯ муайян кард, ки он «ҳодисаҳое, ки ба вукӯъ хоҳанд пайваست»-ро дар таърихи паёмҳои фариштаи якум ва дуюм ифода мекунад, ва ҳамчунин ин ки он «ҳодисаҳои ояндаро, ки ба тартиби худ ошкор карда хоҳанд шуд» ифода менамояд. Он чи он вақт ошкор гардид, пешгӯие буд, ки бо «ҳодисаҳои оянда» алоқаманд буд. Ба ӯ ҳамчунин таълим дода шуд, ки мӯҳр задани ҳафт раъд ба воситаи мӯҳр задани китоби Дониёл тимсол шудааст.

«Нури махсусе, ки ба Юҳанно дода шуд ва дар ҳафт раъд баён гардид, тасвири аз рӯйдодҳое буд, ки зери паёмҳои фариштаи якум ва дуюм ба вукӯъ меомаданд....»

«Пас аз он ки ин ҳафт раъд овозҳои худро бароварданд, ба Юҳанно амре меояд, чунон ки ба Дониёл дар бораи китоби кӯчак омада буд: “Он чизҳоро, ки ҳафт раъд гуфтаанд, мӯҳр намо.” Инҳо ба воқеаҳои оянда тааллуқдоранд, ки дар навбати худ ошкор карда хоҳанд шуд». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ҷилди 7, 971.

Фаҳмиш дар бораи он ки ҳафт раъд рамзест, ки методологияро исбот ва тасдиқ менамояд, дар вақти поён, ки соли 1989 оғоз ёфт, шинохта шуд. Пас аз 11 сентябри соли 2001,

аҳамияти такроршавии ду ҳаракат ба ҳақиқати озмоишии ҳозира табдил ёфт.

Такрор ёфтани таърихи миллерчиён дар таърихи як саду чилу чаҳор ҳазор қоидаи асосие буд, ки дар ҳамон сана тасдиқ гардид, чунон ки қоидаи асосии миллерчиён 11 августи соли 1840 тасдиқ шуда буд. Барои миллерчиён, қоидаи асосӣ — ки як рӯз як солро ифода мекунад — 11 августи соли 1840 тасдиқ гардид; ва қоидаи асосие, ки муайян месозад, ки ҳамаи ҳаракатҳои ислоҳотӣ якдигарро намунавор таҷассум мекунанд, «хат бар хат», 11 сентябри соли 2001 тасдиқ гардид. Ҳафт раъд, ҳамчун шоҳиди он ҳақиқат, дар ҳамон вақт кушода шуданд.

Исо ҳамеша анҷоми чизро бо ибтидои он тасвир мекунад, ва 11 сентябри соли 2001, ки оғози раванди муҳригузорӣ буд, анҷоми раванди муҳригузориро муайян менамояд. Шери қабилаи Яхудо ҷанбаи дигари ҳафт раъдро кушод, вақте ки Ӯ дар моҳи июли соли 2023 ба зинда гардондани устухонҳои хушки мурда оғоз намуд, зеро ҳамон вақт Ӯ муайян кард, ки мувофиқи «Ҳақиқат», ҳафт раъд ҳамчунин ба таври рамзӣ таърихи Миллериро дар бар мегиранд: ноумедии аввал ва охир, бо исёни Фарёди Нимашаб ҳамчун аломати миёна.

Бо ин кор Ӯ ошкор сохт, ки ҳафт раъд дар таърихи 18 июли соли 2020 то ба қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасанда такрор мегардад. Ноумедии 18 июли соли 2020, ки нахустин нишонаи роҳ аст, ва ноумедии қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасанда, ки охири се нишонаи роҳи «Ҳақиқат» мебошад, ки ҳафт раъдро дар поёни замони муҳригузорӣ муайян месозанд, бо исёне муаррифӣ мешавад, ки ба бокирағони нодон нисбат дорад, онҳое ки паёми Шери қабилаи Яхудоро, ки ҳоло ғуриш мекунад, рад менамоянд, дар ҳоле ки Ӯ паёми Худро мекушояд ва онро дар саросари сайёраи замин интишор медиҳад, зеро он паём паёми Фарёди Нисфишабии рӯзҳои охир аст.

Дар оғози замони муҳригузорӣ, 11 сентябри соли 2001, фариштаи Ваҳй боби ҳаждаҳум нозил шуд ва дар миёни ҷанд чиз, Ӯ фаҳмиши пурратари маънои ҳафт раъду барқро кушод. Он чи он вақт дар бораи ҳафт раъду барқ фаҳмида шуд, танҳо ин набуд, ки ҳаракатҳои ислоҳотӣ бо ҳам параллел мебошанд, балки ҳамчунин ин буд, ки вақте фаришта дар он нишонаи роҳии як ҳаракати ислоҳотӣ нозил мегардад, Ӯ қоидаи асосии нубуввати таърихи даҳлори онро тасдиқ хоҳад кард.

Фуруд омадани фариштаи Ваҳй, боби ҳаждаҳ, дар 11 сентябри соли 2001, усули борони охиристо — «сатр бар сатр» — тасдиқ намуд, бо он ки нишон дод, ки ҳаракати ибтидоӣ (ё Алфа) ҳаракати анҷомӣ (ё Омега)-ро ба тасвир меовард. Дар поёни вақти муҳригузорӣ, Микоил фуруд омад, то устухонҳои хушки мурдагонро эҳё намояд, ки онҳоро он ду шоҳид намояндагӣ мекарданд, ки дар кӯчаи он шаҳри бузурги Садум ва Миср, ки дар он ҷо низ Худованди мо маслӯб гардида буд, мурда буданд. Вақте ки Микоил мурдагонро боз ба ҳаёт даъват кард, Ӯ, ҳамчун Шери қабилаи Яхудо, ошкор сохт, ки ҳафт раъд таърихи пинҳоне доштанд, ки фаротар аз ҳақиқатҳое буд, ки пештар дар бораи ҳафт раъд ошкор гардида буданд.

Ва ҳангоме ки Шери сибти Яхудо он ҳақиқатро муҳркушӣ кард, Ӯ онро дар доҳили сохтори «Ҳақиқат» ҷой дод. Он гоҳ ошкор гардид, ки 18 июли соли 2020 ба 19 апрели соли

1844 мувозӣ буд, ва ҳар яке аз он аломатҳои роҳ бо муҳркушоии паёми Нидои Нимашаб пайравӣ мегардид, ки исёни бокираҳои аблаҳи ҳар як таърихи мувофикро зоҳир менамуд. Ў ҳамчунин ин ҳақиқатро муҳркушоӣ кард, ки он паём монанди сунами дар саросари ҷаҳон паҳн хоҳад шуд, то даме ки ноумедии бузург ҳангоми ҷорӣ шудани қонуни якшанбе ба вуқӯ пайвандад.

Мо ин омӯзишро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.

Ва ба ман мегӯяд: «Суханони нубуввати ин китобро мӯҳр нақун, зеро ки вақт наздик аст. Бигзор солим боз солимӣ кунад; ва палид боз палид бимонад; ва одил боз одилӣ намояд; ва муқаддас боз муқаддас бимонад. Ва инак, Ман ба зудӣ меоям; ва муқофоти Ман бо Ман аст, то ба ҳар кас мувофиқи аъмолаш бидиҳам. Ман Алфо ва Омега, ибтидо ва интиҳо, аввалин ва охирин ҳастам». Ваҳй 22:10–13.